

Roma vizyonu ortaya koyuyor - bir numara

Kişisel bir yorum

Jeff Pippenger

2024-06-28

Ve o zamanlarda güneyin kralına karşı birçokları ayağa kalkacaktır: ayrıca senin halkının haydutları da görümü gerçekleştirmek için kendilerini yüceltecekler; fakat düşecekler. Daniel 11:14.

Hristiyanlık bağlamında "doktrin" sözcüğü Kutsal Kitap'ın yerleşik hakikatlerini temsil eder. Kendilerini Hristiyan olarak beyan eden çeşitli kuruluşların, "Kutsal Kitap doktrinleri" olarak tanımladıkları birbirinden farklı doktrin kümeleri vardır, ancak tek bir Hakikat vardır. "Mutlak hakikat" ile "çoğulculuk" arasındaki ayrım şu aşamada değerlendirmemizin kapsamı dışındadır.

Bunun üzerine Pilatus ona, "Öyleyse sen bir kral mısın?" dedi. İsa cevap verdi: "Benim kral olduğumu sen söylüyorsun. Ben bunun için doğdum, bunun için dünyaya geldim: gerçeğe tanıklık etmek için. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir." Pilatus ona, "Gerçek nedir?" dedi. Bunu söyledikten sonra yine Yahudilerin yanına çıktı ve onlara, "Ben onda hiçbir suç bulmuyorum" dedi. Yuhanna 18:37, 38.

Gerçek, Tanrı'nın sözüdür; O'nun sesidir ve bizzat Mesih'tir.

Kendimiz için Hristiyanlığı oluşturan şeyin ne olduğunu, hakikatin ne olduğunu, aldığımız imanın ne olduğunu, Kutsal Kitap kurallarının—bize en yüce otorite tarafından verilen kuralların—ne olduğunu bilmeliyiz. İmanlarımızı dayandıracak bir gerekçe olmadan, meselenin hakikatine dair yeterli kanıt olmadan inanan pek çok kişi vardır. Kendi önceden oluşmuş kanaatleriyle uyumlu bir fikir sunulduğunda, onu hemen kabul etmeye hazırdırlar. Nedenen sonuca doğru muhakeme yürütmezler; imanlarının hakiki bir temeli yoktur ve sınanma zamanında kum üzerine inşa ettiklerini göreceklerdir.

Kutsal Yazılar konusundaki mevcut kusurlu bilgisiyle yetinip bunun kurtuluşu için yeterli olduğunu düşünen kişi, ölümcül bir aldanişa güvenmektedir. Yanlışı ayırt edebilecek ve gerçek diye yutturulmuş bütün gelenek ve hurafeleri mahkûm edebilecek Kutsal Yazı temelli delillerle yeterince donanmış olmayan birçok kişi vardır. Şeytan, Mesih'in müjdesinin sadeliğini bozmak için Tanrı'ya tapınmaya kendi fikirlerini sokmuştur. Şimdiki hakikate inandığımı iddia edenlerin büyük bir kısmı, bir zamanlar kutsallara teslim edilen imanı neyin oluşturduğunu bilmemektedir—içinizdeki Mesih, yücelik umudu. Eski sınır taşlarını savunduklarını sanıyorlar, ama ılık ve kayıtsızdırlar. Sevgi ve imanın gerçek erdemini deneyimlerine işlemeyi ve buna sahip olmayı bilmezler. Kutsal Kitap'ı yakından inceleyen öğrenciler değil; tembel ve dikkatsizdirler. Kutsal Yazı pasajları üzerine görüş ayrılıkları ortaya çıktığında, amaçlı bir şekilde çalışmamış ve neye inandıkları konusunda kararlı olmayanlar, hakikatten uzaklaşırlar. İlahi gerçeği gayretle araştırmanın zorunluluğunu herkese aşılmalıyız; böylece gerçeğin ne olduğunu bildiklerini bilsinler. Bazıları çok bilgi iddiasında bulunur ve hallerinden memnundur; oysa Tanrı'yı hiç tanımamış gibidirler: hizmet için daha fazla gayretleri, Tanrı'ya

ve Mesih'in uğruna öldüğü canlara daha ateşli bir sevgileri yoktur. Kendi canlarına onun özünü ve besleyici zenginliğini mal etmek için Kutsal Kitap'ı okumazlar. Bunun kendilerine konuşan Tanrı'nın sesi olduğunu hissetmezler. Ama kurtuluş yolunu anlayacaksak, doğruluk Güneşi'nin ışınlarını görmek istiyorsak, Kutsal Yazıları amaçlı olarak incelemeliyiz; çünkü Kutsal Kitap'ın vaatleri ve peygamberlik sözleri, ilahi kurtuluş planı üzerine parlak yücelik ışınları saçar; bu yüce gerçekler ise açıkça kavranmış değildir. 1888 Materyalleri, 403.

O öğretilerin ne olduklarını ve o gerçekleri nasıl sunup temellendirip savunacağımızı bilmemiz gerekiyor.

"Şimdi bize, herhangi birinin tek başına durmak zorunda kalması mümkün görünmüyor; ama eğer Tanrı benim aracılığım ile şimdiye dek konuştuysa, O'nun adı uğruna konseylerin ve binlerce kişinin önüne çıkarılacağımız bir zaman gelecek ve herkes imanının hesabını vermek zorunda kalacak. O zaman, gerçek uğruna benimsenmiş her görüşe en ağır eleştiriler yöneltilecek. Öyleyse, savunduğumuz öğretilere neden inandığımızı bilelim diye Tanrı'nın sözünü incelememiz gerekir. Yehova'nın yaşayan sözlerini titizlikle araştırmalıyız." Review and Herald, 18 Aralık 1888.

"Binler" in önüne çıkarılabilmek için, son günlerde hakikatin bazı savunucularının televizyon veya web yayınları gibi bir mecrada hakikati savunmaya zorlanacağı açıktır. Yüz kırk dört bin tarafından verilen tanıklığı binler başka nasıl izleyebilir? Savunduğumuz öğretiler, imanımızın temelini ortaya koyar.

Kilise üyeleri tek tek sınanacak ve denenerek kanıtlanacaklar. Öyle durumlara düşürülecekler ki gerçeğe tanıklık etmeye zorlanacaklar. Birçoğu, belki ayrı ayrı ve tek başına, kurulların ve mahkemelerin önünde konuşmaya çağrılacaktır. Bu sıkıntı anında onlara yardım edecek olan deneyimi edinmeyi ihmal ettiler ve ruhları, heba ettikleri fırsatlar ve ihmal ettikleri ayrıcalıklar yüzünden pişmanlık yüküyle ezilmektedir. Tanıklıklar, cilt 5, 463.

Tanrı'nın Sözü asla boşa çıkmaz; bu nedenle, yüz kırk dört binin arasında sayılacaksak, Tanrı'nın Sözü'nde yazılı olana dayanarak neye inanacağımızı bilmeliyiz. Tanrı'nın halkı, iman ettikleri öğretileri açıklamaya zorlandıkları sınama zamanı gelmeden önce, Tanrı, halkını Sözü'nü eleştirel bir şekilde incelemeye zorlamak için hataların ortaya çıkmasına izin verir.

Tanrı'nın halkı arasında tartışma ya da çalkantı bulunmaması, onların sağlam öğretiye sıkı sıkıya sarıldıklarının kesin kanıtı olarak görülmemelidir. Doğru ile yanlış açıkça ayırt edemiyor olabileceklerinden endişe etmek için neden vardır. Kutsal Yazıların incelenmesi yeni sorular doğurmuyorsa, insanların gerçeğe sahip olduklarından emin olmak için Kutsal Kitap'ı kendileri araştırmalarına yol açacak bir görüş ayrılığı ortaya çıkmıyorsa, şimdi de tıpkı eski zamanlarda olduğu gibi, geleneğe tutunup neye taptıklarını bilmeyen birçok kişi olacaktır.

Bana, bugünün hakikati hakkında bilgi sahibi olduğunu söyleyen birçok kişinin neye inandığını bilmediği gösterildi. İmanlarının delillerini anlamıyorlar. İçinde bulunduğumuz zaman için olan çalışmanın gerçek değerini takdir etmiyorlar. Sınanma zamanı geldiğinde, bugün başkalarına vaaz eden bazı kişiler, benimsedikleri görüşleri incelediklerinde, tatmin edici bir gerekçe gösteremeyecekleri birçok şey bulunduğunu görecekler. Bu şekilde

sınanıncaya kadar büyük bilgisizliklerini bilmiyorlardı. Ve kilisede, neye inandıklarını anladıklarını peşinen varsayan birçok kimse var; ancak bir tartışma doğana kadar kendi zayıflıklarını bilmezler. Aynı imana sahip olanlardan ayrıldıklarında ve inançlarını açıklamak için tek başlarına durmak zorunda bırakıldıklarında, hakikat olarak benimsedikleri şeyler hakkındaki fikirlerinin ne kadar karışık olduğunu görüp şaşıracaklar. Kesin olan şu ki, aramızda Yaşayan Tanrı'dan bir sapma ve insanlara yönelme olmuş, ilahi hikmetin yerine insan bilgeliği konmuştur.

Tanrı halkını uyandıracak; başka yollar işe yaramazsa, aralarına sapkınlıklar girecek ve onları eleyerek samandan buğdayı ayıracaktır. Rab, sözüne iman edenlerin tümünü uykudan uyanmaya çağırıyor. Bu zamana uygun değerli bir ışık geldi. Bu, tam üzerimizdeki tehlikeleri gösteren Kutsal Kitap gerçeğidir. Bu ışık, bizi Kutsal Yazılar'ı gayretle incelemeye ve benimsediğimiz görüşleri en titiz biçimde sınamaya yönlendirmelidir. Tanrı, gerçeğin tüm yönlerinin ve bu konudaki duruşlarımızın dua ve oruçla, etraflıca ve sebatla araştırılmasını ister. İmanlılar, gerçeği neyin oluşturduğuna ilişkin varsayımlar ve belirsiz fikirlerle yetinmemelidir. İmanları, sınanma zamanı geldiğinde ve imanlarının hesabını vermek üzere kurulların önüne çıkarıldıklarında, içlerindeki umudun nedenini yumuşak huyluluk ve saygıyla açıklayabilmeleri için, Tanrı'nın sözü üzerine sağlam biçimde temellenmiş olmalıdır.

Tartışın, tartışın, tartışın. Dünyaya sunduğumuz konular bizim için canlı bir gerçeklik olmalıdır. İncanın temel maddeleri saydığımız öğretileri savunurken, bütünüyle sağlam olmayan argümanlara asla başvurmamız önemlidir. Bunlar bir muhalifi susturmaya yarayabilir, ama hakikati yüceltmez. Sadece muhaliflerimizi susturmakla kalmayacak, en titiz ve en derinlemesine incelemeye de dayanacak sağlam deliller sunmalıyız. Kendilerini münazaracı olarak yetiştirmiş olanlarda, Tanrı'nın sözünü hakkaniyetle ele almama tehlikesi büyüktür. Bir muhalifle karşılaşırken, en içten çabamız, yalnızca inanana güven vermeye çalışmak yerine, konuları onun zihninde kanaat uyandıracak biçimde sunmak olmalıdır.

"İnsanın zihinsel ilerlemesi ne olursa olsun, daha büyük bir ışık için Kutsal Yazıların kapsamlı ve kesintisiz bir biçimde araştırılmasına gerek olmadığı düşüncesine bir an bile kapılmasın. Bir halk olarak, her birimiz peygamberlik sözlerinin öğrencileri olmaya çağırıldık. Tanrı'nın bize sunacağı herhangi bir ışık huzmesini ayırt edebilmek için ciddiyetle uyanık durmalıyız. Gerçeğin ilk parıltılarını yakalamalıyız; dua ile yapılan inceleme yoluyla daha açık bir ışık elde edilebilir, bu da başkalarına sunulabilir." Testimonies, cilt 5, 708.

Nihayetinde yüz kırk dört bini oluşturan "peygamberlik öğrencileri", yakında gelecek Pazar yasası krizini ve zulmünü meydana getiren dünyevi güçlerle karşı karşıya gelmelerinden önce "tek tek sınanıp ispat edilecekler". Sadık olanlar önce Tanrı tarafından "uyandırılacak". Uyuyan bakireler, gecikme zamanı sırasında düştükleri uykudan "uyandırılacaklar". Eğer 2023 Temmuz ayından beri gönderilmiş makaleler aracılığıyla Tanrı'nın sunduğu mesajla uyanmayacaklarsa, Tanrı aralarına "sapkınlıkların" "girmesine" izin verecek; bu da bir eleme süreci aracılığıyla buğday ile ayrık otunun ayrımını tamamlayacaktır. Şu anda o eleme sürecinin içindeyiz.

Modern Roma'nın doğru tanımlanmasına ilişkin tartışmayı izleyenler için üç seçenek mevcuttur. Bir seçenek, Amerika Birleşik Devletleri'nin Modern Roma olduğudur; diğeri, papalık gücünün

Modern Roma olduğudur; üçüncü seçenek ise önceki iki görüşün de yanlış olduğu ve başka bir gücün, kendilerini yücelten, düşen ve Daniel kitabının on birinci bölümünün on dördüncü ayetindeki görümü teyit eden Daniel'in halkının haydutları tarafından temsil edildiğidir.

Şunu savunuyorum ki, Modern Roma'nın papalık gücü mü yoksa Amerika Birleşik Devletleri mi olduğu konusundaki anlaşmazlığın bu harekete dahil edilmesine, O'nun halkını O'nun peygamberlik sözünü incelemeye zorlamak amacıyla izin verilmiştir. Tanrı, bu tartışmayı merhametinin bir tezahürü olarak ortaya çıkarmıştır. Bu anlaşmazlığın, Modern Roma hakkında kimin haklı kimin haksız olduğunu belirlemekten ziyade, O'nun halkını yaklaşan krize hazırlamakla daha çok ilgili olduğunu savunuyorum. Bu anlaşmazlığa Tanrı tarafından izin verilmiş ve görmek isteyen herkes için, O'nun peygamberlik sözüne dair kendi kişisel anlayışlarının eksik veya yanlış olduğunu gösterecek şekilde tasarlanmıştır. Dolayısıyla bu tartışma, Tanrı'nın merhametinin bir kanıtıdır.

Tartışma yalnızca senin halkının haydutlarının temsil ettiği gücün hangisi olduğunun belirlenmesini değil, aynı zamanda tartışmanın her iki tarafının da benimsediklerini ileri sürdükleri satır üzerine satır metodolojisinin doğru biçimde uygulanıp uygulanmadığını da içerir. Satır üzerine satır metodolojisiyle ilişkili peygamberlik kuralları, buğday ile ayrık otlarının elenmesi sürecinin parçası olacak özel peygamberlik ilkelerini içerir. Bu güncel tartışmada yanlış anlaşıldığını ileri sürdüğüm satır üzerine satır metodolojisinin üç unsuru şunlardır: Hakikat olarak Mesih, Alfa ve Omega olarak Mesih ve peygamberliğin üçlü uygulanışı.

Sonuçta, Daniel kitabının on birinci bölümünün on dördüncü ayetini yanlış anlayanların, öğreti konusundaki duruşlarını kişisel bir yoruma dayandırdıkları ortaya çıkacaktır.

Ayrıca daha sağlam bir peygamberlik sözüne sahibiz; karanlık bir yerde parlayan bir ışık gibi ona kulak vermekle iyi edersiniz; gün ağarınca ve sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya kadar. Önce şunu bilin ki, Kutsal Yazılardaki hiçbir peygamberlik sözü kişisel yorumdan doğmaz. Çünkü peygamberlik eski zamanlarda insanın isteğiyle gelmedi; fakat Tanrı'dan olan kutsal insanlar, Kutsal Ruh tarafından yönlendirilerek konuştu. 2. Petrus 1:19-21.

On dördüncü ayetle ilgili tartışmada, benim "özel yorum" olarak anladığının bir örneği The Great Controversy'de yer alır.

Sebt Günü Hristiyan dünyası genelinde özel bir tartışma konusu haline geldikçe ve dinî ile laik yetkililer pazar gününün gözetilmesini zorla dayatmak üzere birleştiğinde, küçük bir azınlığın halkın talebine boyun eğmeyi ısrarla reddetmesi onları evrensel lanetlemenin hedefi yapacaktır. Kilisenin bir kurumuna ve devletin bir yasasına karşı duran birkaç kişinin hoşgörüsü karşılanmaması gerektiği; bütün ulusların kargaşa ve kanunsuzluğa sürüklenmesinden onların acı çekmesinin daha iyi olduğu ileri sürülecektir. Aynı gerekçe yüzyıllar önce "halkın önderleri" tarafından Mesih'e karşı kullanılmıştı. "Bizim için yararlıdır," demişti kurnaz Kayafa, "bir kişi halk uğruna ölsün ve bütün ulus yok olmasın." Yuhanna 11:50. Bu gerekçe kesin görünecektir; ve sonunda Dördüncü Emirdeki Sebt Günü'nü kutsal sayanlara karşı bir ferman çıkarılacak, onları en ağır cezayı hak etmekle suçlayacak ve belli bir süre sonra halkın onları öldürmesine izin verecektir. Eski Dünya'da Roma Katolikliği

ve Yeni Dünya’da sapmış Protestanlık, ilahî buyrukların tümüne saygı gösterenlere karşı benzer bir yol izleyecektir. Büyük Çekişme, 615.

“Hristiyanlık âlemi”, dünya çapındaki Hristiyan topluluğunu ya da Hristiyan çoğunluklu ülkeler ve kültürlerin tümünü temsil eder. Bu terim, Hristiyanlığın baskın din olduğu ve kültürü, yasaları ve toplumsal normları önemli ölçüde etkilediği dünya bölgelerini belirtmek için sıkça kullanılır. Hristiyanlık âlemi, inanmaları, kültürel etkisi ve tarihsel önemi bakımından Hristiyanlığın küresel yayılımını kapsar. Ellen White CD-ROM’unda bulunan tekrarlar çıkarılmadan, “Christendom” sözcüğü yüz yetmiş altı kez geçmektedir. Coğrafi olarak Sister White, genel anlamda Hristiyanlık âleminin Avrupa ile Amerika kıtalarını temsil ettiğini belirtir. Sister White’ın terminolojisinde Avrupa Eski Dünya olarak, Amerika kıtaları ise Yeni Dünya olarak tanımlanır.

Fakat kuzu gibi boynuzları olan canavarın 'yeryüzünden yükselmekte olduğu' görüldü. Kendini kurmak için başka güçleri devirmek yerine, bu şekilde temsil edilen ulus, daha önce yerleşilmemiş bir toprakta ortaya çıkmalı ve yavaş yavaş ve barışçıl bir biçimde büyümelidir. Öyleyse Eski Dünya’nın kalabalık ve çekişme içindeki milletleri arasında—'halklar, kalabalıklar, uluslar ve diller'den oluşan o çalkantılı denizde—ortaya çıkamazdı. O, Batı Kıtası’nda aranmalıdır.

"Yeni Dünya'da 1798'de güç bakımından yükselişe geçen, kudret ve büyüklük vaat eden ve dünyanın dikkatini çeken hangi ulus vardı? Sembolün uygulanması hiçbir kuşkuyla yer bırakmaz. Bu peygamberliğin ölçütlerini bir ulus, hem de yalnızca bir ulus karşılar; bu da kuşku götürmez biçimde Amerika Birleşik Devletleri'ni işaret eder." The Great Controversy, 441.

Ele aldığımız paragrafın son cümlesi, “Eski Dünya’daki Roma Katolikliği ve Yeni’deki sapmış Protestanlık” ifadesinin, “Eski Dünya’nın Roma Katolikliği”ni Karanlık Çağlar boyunca papalık olarak ve Amerika Birleşik Devletleri’ni (sapmış Protestanlık) “Yeni’deki sapmış Protestanlık” ifadesiyle temsil edilen Modern Roma olarak tanımladığını ileri sürmek için kullanılmıştır. “Eski”, geçmiş tarih; “Yeni” ise modern ya da güncel tarih olarak tanımlanmaktadır. Bu uygulama, hem Hristiyanlık dünyası hem de Eski ve Yeni Dünya konusundaki Sister White’ın yerleşik anlayışını çarpıtır.

Cümleyi geçmiş ve gelecek tarih bağlamında ele alanlar, Bayan White’ın amaçladığı anlamla doğrudan çelişen “kişisel bir yorum” yapmış olurlar. İddia, “Eski Dünya”nın geçmiş tarihi ve “Yeni”nin modern ya da güncel tarihi temsil ettiği (Yeni).

Metinde "izleyecek" deniliyor. Roma Katolikliği ile dinden dönmüş Protestanlık, "Tanrısal buyrukların tümüne saygı gösterenlere karşı benzer bir yol izleyecek." Metindeki Eski Dünya Avrupa, Yeni Dünya ise Amerikalardır. Bayan White, bütün dünyanın Pazar yasası snavıyla yüzleşeceğini ve Avrupa’daki zulümlerde Roma Katolikliğinin, Amerikalardaki zulümlerde ise dinden dönmüş Protestanlığın öncülük edeceğini öğretiyor. Amerikalılar ve Avrupa, "Hristiyanlık dünyası" olarak tanımlanır. Hem Roma Katolikliği hem de dinden dönmüş Protestanlık, "Tanrısal buyrukların tümüne saygı gösterenlere karşı benzer bir yol izleyeceklerdir."

"Will pursue", her iki gücün de gelecekteki bir eylemini belirtir ve Eski Dünya'nın Romanizminin Karanlık Çağların papalık gücü olduğunu öne sürmek dilbilgisel olarak imkânsızdır. Her iki güç tarafından gerçekleştirilecek zulüm gelecek zaman kipindedir. Söz öbeğinin tanımı "will pursue" dur ve bir şeyi elde etme ya da başarıya niyetiyle peşinden gitmek veya kovalamak anlamına gelir. Bu, bir kişi ya da grubun bir hedef ya da amacı aktif olarak peşinden gitmeye kendini adadığı bir gelecekteki eylemi ima eder.

Bu ifade çeşitli bağlamlarda kullanılabilir: "Tıpta kariyer yapacak," yani tıp alanında uzmanlaşmak için çalışmayı planlıyor. "Mühendislik alanında bir diploma peşinde koşacak," bu da bir yükseköğretim kurumunda mühendislik okumayı amaçladığını gösterir. "Ekip projeyi tamamlanana kadar sürdürecektir," bu da ekibin proje bitene dek üzerinde çalışmaya devam edeceğini ima eder. "Şirkete karşı yasal yollara başvuracaklar," yani bir şikayeti gidermek veya adalet aramak için hukuki adımlar atmayı amaçlıyorlar. Genel olarak, "will pursue" gelecekte belirli bir hedefe veya sonuca ulaşma konusunda kararlılık, bağlılık ve net bir niyet ima eder.

Eski Dünya'daki Roma Katolikliğinin artık geçmişte kaldığını öğretmek için kullanılan özel yorum, daha sonra peygamberliğin üçlü uygulamasının yanlış bir uygulamasını desteklemek için bir dayanak olarak kullanılıyor. Bu görüş, Roma'nın üçlü uygulamasının putperest Roma'yı, ardından papalık Roma'sını ve sonra da üç Roma'nın üçüncüsü olarak Amerika Birleşik Devletleri'ni temsil ettiğini savunur. Çok benzer kusurlu bir uygulama, 11 Eylül 2001'in hemen ardından, bir grubun Yoel kitabı nedeniyle hareketten ayrıldığı sırada kullanılmıştı.

Tartışma daha sonra Kanada'da bir kamp toplantısında başladı; üç belânın üçlü uygulaması, Yoel kitabına dahil edilerek, üçüncü belâdaki İslam'ın birinci bölümün altıncı ayetinde ülkeye karşı gelen ulus olduğunu öğretmek için kullanıldı. O ulus Roma Papalığıdır, ancak ulusun İslam olduğunu iddia eden özel bir yorum ortaya atıldı. Üç belânın üçlü uygulaması, İslam'ı 11 Eylül 2001'in gücü olarak tesis etmişti ve yeni özel yorum, Yoel birinci bölümdeki papalık gücünün aslında İslam olduğunu ısrarla savundu. Yoel kitabında papalık gücünün doğru tanımlanmasını reddeden bir özel yorum, üç belânın yanlış bir uygulamasıyla desteklendi. Şimdi papalık gücünü bir kenara bırakıp onun yerine Amerika Birleşik Devletleri'ni koyan bir özel yorum ortaya konuluyor.

Olmuş olan, olacak olandır; yapılmış olan da yapılacak olandır; güneşin altında yeni bir şey yoktur. "Bak, bu yeni" denilebilecek bir şey var mı? O, bizden önceki eski zamanlarda zaten vardı. Vaiz 1:9, 10.

Son günlerin tartışmaları, eski tartışmaların tekrarını da içerir ve Daniel kitabının on birinci bölümünde, Uriah Smith'in kuzey kralının sembolüne kendi özel yorumunu yüklemesiyle ilgili bir tartışma vardır. Böyle yaparak, Daniel kitabının on birinci bölümüne ilişkin yalnızca karanlık üreten bir anlayış kurguladı. Bu son günlerde tekrar eden tartışmalar, özellikle yerleşik hakikate özel yorumlar uygulamanın meyvesini ortaya koymaktadır. Smith'in Daniel and the Revelation adlı kitabında yaptığı da budur. Joel kitabındaki tartışmada yapılan da budur, ve aynı dinamikler, The Great Controversy'den bir paragraf "Christendom"un neyi temsil ettiğine dair dünya genelindeki ve Ellen White'in yazılarındaki tanımı görmezden geldiğinde, ve "will pursue" ifadesinin gelecekteki bir olayı belirttiğini ortaya koyan temel dilbilgisi kurallarının

reddedilmesiyle birlikte kullanılmaktadır. Bu referans noktasından hareketle, “Old World”ün 538’den 1798’e kadar papalık iktidarının tarihi olduğu şeklindeki hatalı kavram, peygamberliğin üçlü uygulaması tanımına ilişkin yerleşik anlayışa karşı çıkmak için kullanılmaktadır.

Tanrı’nın peygamberlik tarihinde geçmişte yerine getirileceğini belirlediği her şey gerçekleşmiştir; ve sırasına göre henüz gelmesi gereken her şey de gerçekleşecektir. Tanrı’nın peygamberi Daniel yerinde durmaktadır. Yuhanna yerinde durmaktadır. Vahiy’de, Yahuda oymağından Aslan, peygamberliğin öğrencilerine Daniel kitabını açmıştır; böylece Daniel yerinde durmaktadır. O tanıklığını verir; bu tanıklık, Rab’bin ona, gerçekleştirmelerinin tam eşliğinde dururken bilmemiz gereken büyük ve ciddi olaylar hakkında görüşünde açıkladığıdır.

Tarihte ve peygamberlikte Tanrı’nın Sözü, hakikat ile yanlış arasındaki uzun süredir devam eden çatışmayı tasvir eder. Bu çatışma hâlâ sürmektedir. Olmuş olanlar tekrar edilecektir. Eski tartışmalar yeniden canlanacak ve yeni teoriler sürekli ortaya çıkacaktır. Fakat birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajlarının ilanında, imanlarında ve peygamberliğin yerine gelmesinde rol oynamış olan Tanrı’nın halkı nerede durduklarını bilir. Onların saf altından daha kıymetli bir tecrübesi vardır. Başlangıçtaki güvenlerini sonuna kadar kararlılıkla muhafaza ederek, kaya gibi sarsılmaz durmalıdırlar. Seçilmiş Mesaj, kitap 2, 109.

Sister White’ın, Pavlus’un “onların güvenlerinin başlangıcı” ifadesini Adventizmin temel hakikatleri olarak tanımladığını kolayca göstermek mümkündür. Mileritler, “halkının haydutları”nın papalık gücü olduğunu öğrettiler ve 1989’dan itibaren 144.000’in hareketi, Mileritlerin yaptığı gibi, söz konusu sembole ilişkin aynı anlayışı defalarca tespit etmiştir. Artık “halkının haydutları”nın kim olduğuna dair yeni bir teori var ve bu, yerleşik bir peygamberlik sembolünü yanlış tanımlayarak kum üzerine kurulmuş bir peygamberlik modeli inşa etmesi bakımından eski bir tartışmayı yeniden canlandırmıştır. İster Smith’in özel yorumu, ister Yoel kitabının birinci bölümünde ulusla ilgili yanlış uygulama, ister Amerika Birleşik Devletleri’nin Modern Roma olarak tanımlanması olsun; bu üç yanlışın tümü, son günlerde papalık Roması’na dair doğru anlayışa saldırır ve bunu yaparken, Tanrı’nın halkının helak mı olacağını yoksa yaşayacağını belirleyen peygamberlik vizyonunu tesis eden sembole saldırırlar.

Gelecekte Avrupa’da Roma Katolikliği ve Amerika kıtalarında dinden dönmüş Protestanlık, kutsal tarih boyunca yapıldığı gibi, Şabat Günü’nü tutanlara yönelik zulmü “sürdürecekler”.

Tanrı halkını uyandıracak; başka araçlar başarısız olursa, aralarına sapık öğretiler girecek ve onları eleyerek samanı buğdaydan ayıracaktır. Rab, sözüne inanan herkesi uykudan uyanmaya çağırıyor. Bu zamana uygun, değerli bir ışık geldi. Bu, tehlikelerin tam kapımızda olduğunu gösteren Kutsal Kitap gerçeğidir. Bu ışık, bizi Kutsal Yazılar’ı gayretle incelemeye ve benimsediğimiz görüşleri en titiz biçimde sınamaya yöneltmelidir. Tanrı, dua ve oruçla, gerçeğin tüm yönlerinin ve ona dair benimsenen görüşlerin etraflıca ve sebatla araştırılmasını ister. İmanlılar, gerçeği neyin oluşturduğuna dair varsayımlar ve muğlak fikirlerle yetinmemelidir. Gospel Workers, 299.

Bu düşüncelere bir sonraki yazıda devam edeceğiz.